

טור' גולדשמיד זאב-דב

166712

בן מלכה וגרשון

נולד ב- כ"ב טבת תרצ"ב 1.1.1932

התגייס לצה"ל באפריל 1950

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- כ' אלול תשי"י 2.9.1950

בעת מילוי תפקידו.

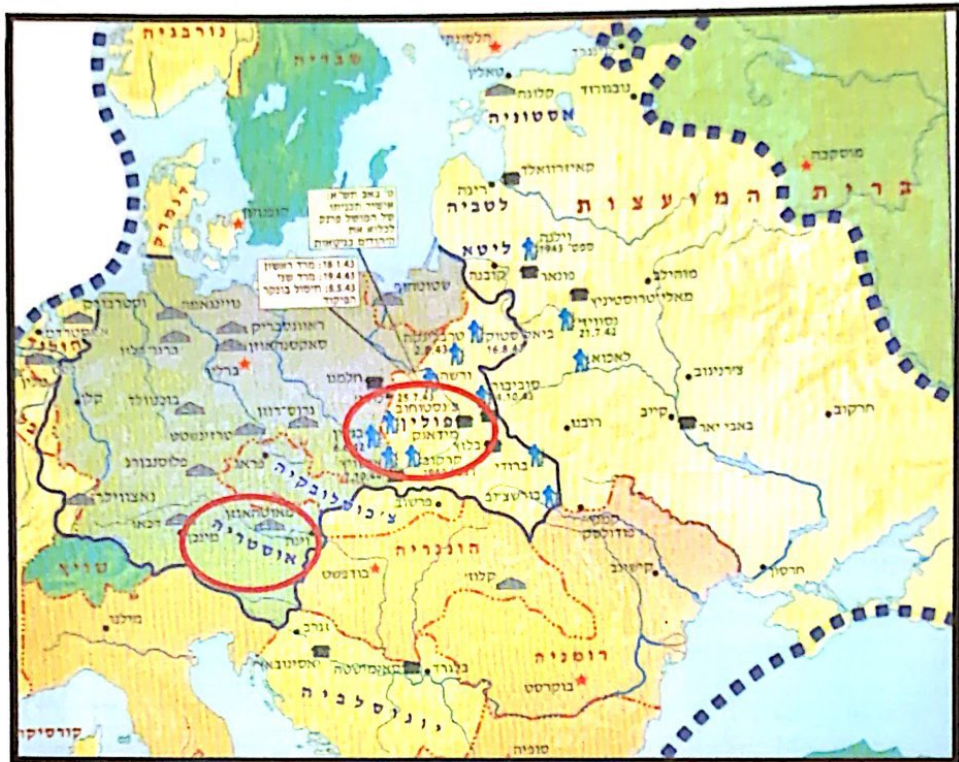
גולדשמיד זאב-דוב

בן גרשון וחווה-לאה. נולד ביום כ"ב בטבת
תרצ"ב (1.1.1932) בפולין.
בימי מלחמת העולם השניה ישבה המשפחה
בברית המועצות ושם למד בבית ספר יסודי.
אחרי המלחמה התגלגל יחד עם הוריו למחנות
פליטים באוסטריה ובגרמניה.
במינכן אשר בגרמניה למד בבית ספר מקצועי
של "אורט". בשנת 1949 הגיעה המשפחה כולה
לארץ. בשנת 1949 הגיעה המשפחה כולה לארץ.
באפריל 1950 גויס לצה"ל,
וכעבור חמישה חודשים, ביום כ' באלול תש"י
(2.9.1950), נפל בשעת מילוי תפקידו והובא
למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בנחלת
יצחק.

"יהי זכרו ברוך"

המאבק על העלייה

חטיבת גולני

חטיבת גולני – "חטיבה מספר 1"

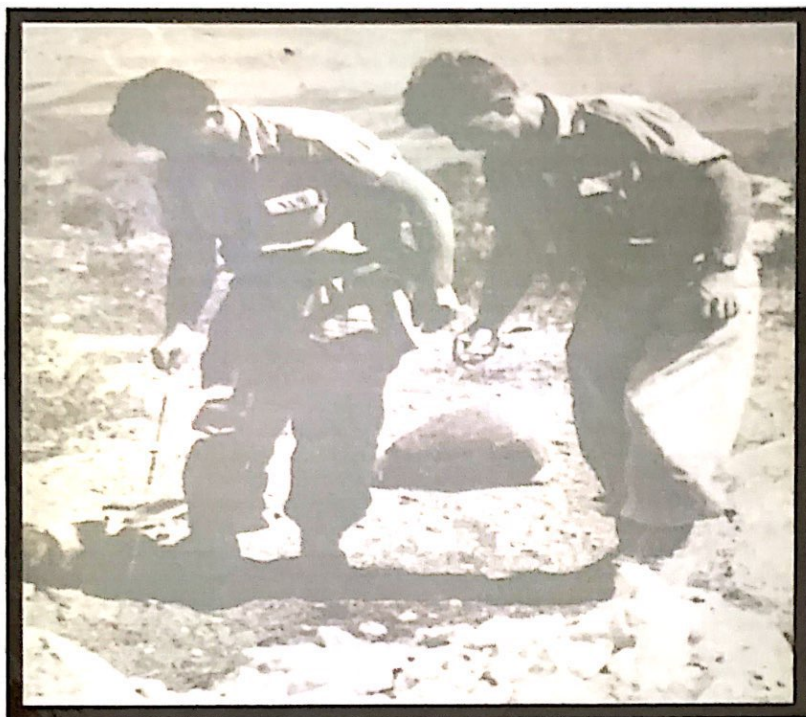
רבים וטובים מבין רבבות יוצאי חטיבת גולני זוכרים בנוסטלגיה, אהבה וגעגועים את תקופת שירותם הסדיר ב"חטיבה מס' 1", חטיבת חי"ר גולני. רובם מספרים עד היום בגאווה, לילדיהם או לנכדיהם על "אותם הימים" בטירונות, באימונים, ב"תעסוקה" ובפעילות המבצעית. חלקם גם חושבים בטעות, כי גולני מכונה "חטיבה מס' 1" בגלל ראשוניותה, בגלל היותה "הוותיקה בין חטיבות צה"ל" או בגלל מקומה כ"ראשון בין שווים" (כחוד החנית של חיל-הרגלים) בין חטיבות חיל-הרגלים של צה"ל.

ולא היא. המספר 1 הוצמד לחטיבת גולני עוד בימיה הראשונים. בהתאם ל"פקודת המבנה הארצי" של אירגון ה"הגנה" והוראות הפיקוד העליון, נקבעו מספרים לשש חטיבות ה"הגנה" ה"טריטוריאליות" שהיו עד אז, בטרם הקמת המדינה, בחורף תש"ח בסדר-הכוחות של הצבא שבדרך. המיספור היה מצפון לדרום כדלקמן: גולני – חטיבה מס' 1, כרמלי – חטיבה מס' 2, אלכסנדרוני – חטיבה מס' 3, קרייתי – חטיבה מס' 4, גבעתי – חטיבה מס' 5, עצינוני – חטיבה מס' 6. יום לאחר הקמת המדינה (16 במאי 1948) הוקמה חטיבה נוספת חדשה, ממוכנת, ניידת ובלתי טריטוריאלית, וזו נקראה בתחילה ה"חדשה", ומספרה היה כמובן: חטיבה 7.

זאב כחייל בצה"ל

צה"ל בשנות החמישים

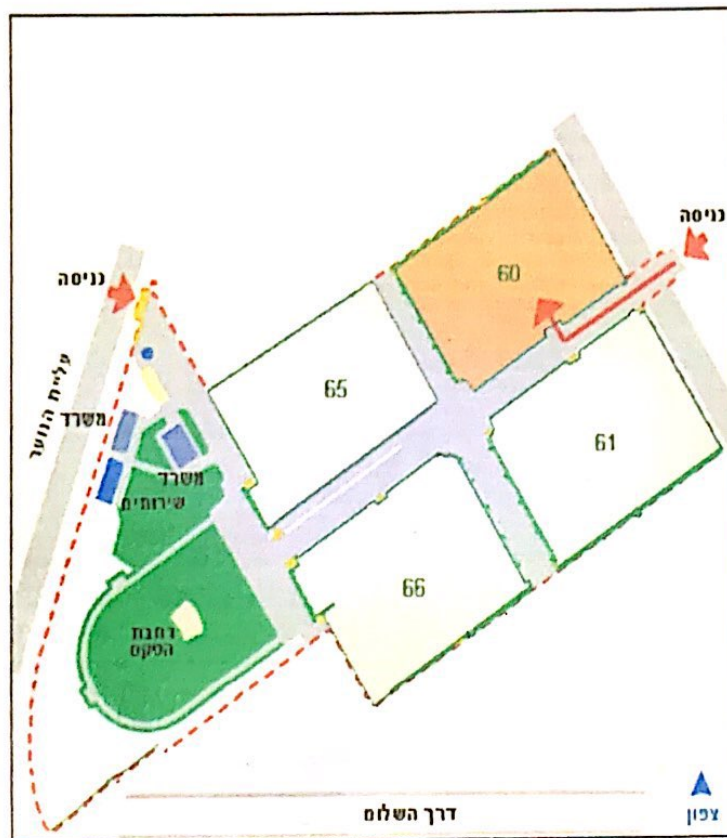

מקום מנוחתו

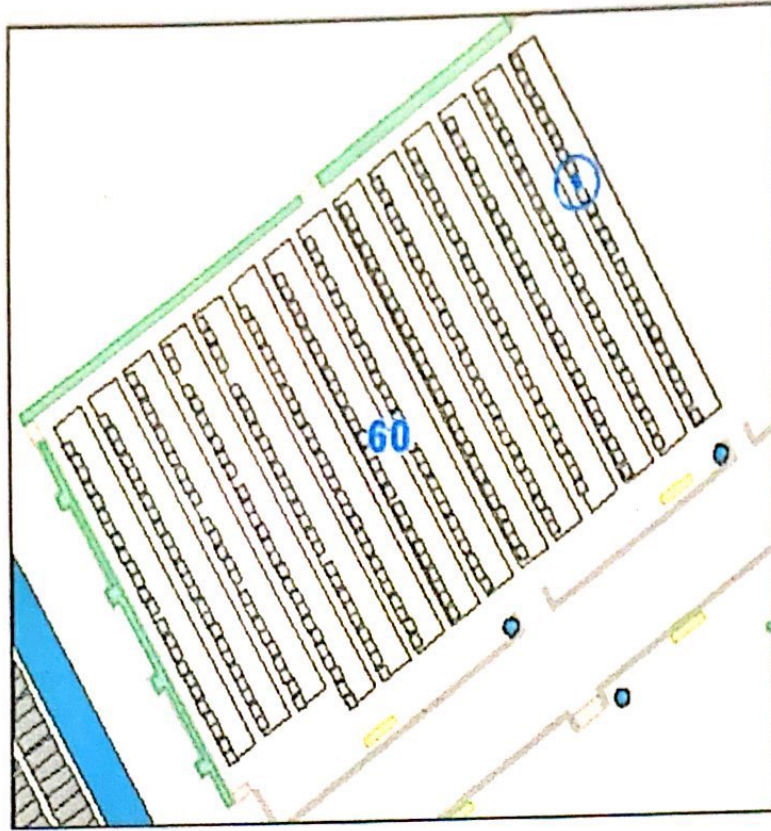
טוראי זאב גולדשמיד

בן חוה-לאה וגרשון

בית העלמין: נחלת-יצחק צבאי
חלקה: 60 שורה: 1 קבר: 10

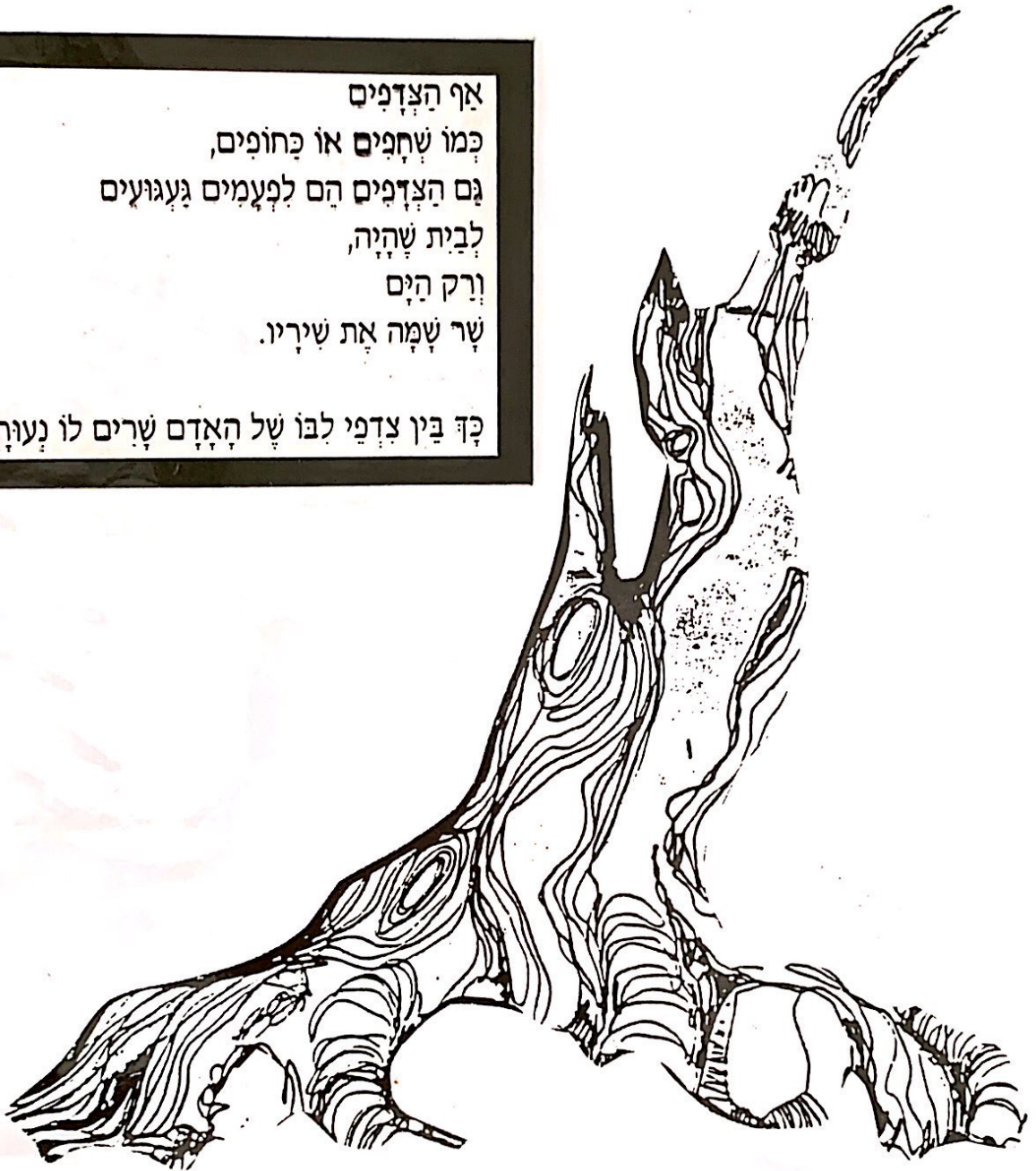
- חניה □ שביל □ חלקה □ רחבת כניסה □ רחבת טקס + מסלול ניסה
- אנדרטה □ שירותים □ מדרגות □ גיטון □ ברזיה □ מסי חלקה □ חלקה נבחרת

□ שביל □ גינון □ ברז מים □ ספסל □ מדרגות
 □ מספר שורה 2 □ מספר חלקה 4 □ קבר □ קבר נבחר

חופים הם לפעמים געגועים לנחל שאהב.
יש במקומות שלנו נחלי אכזב;
ראיתי פעם חוף
שעזבו הנחל ושכחו,
והוא נשאר עם לב שבור של אבנים וחול.
גם האדם יכול
שישאר נטוש ובלי כחות
כמו החוף.

אף הצדפים
כמו שחפים או כחופים,
גם הצדפים הם לפעמים געגועים
לבית שהיה,
ורק הים
שר שמה את שיריו.
כך בין צדפי לבו של האדם שרים לו נעוריו.

ואם הוא יחזור
באחד הזמנים
תראי איך פתאום
אנשים משתנים
קשה להחיות
רגשות ישנים
ואם הוא יחזור
תעמדו זה מול זה
ומה שבער בכך
לפתע יכבה
יקר וקרוב לך
הוא שוב לא יהיה

ואם הוא יחזור
תעמדי נבוכה
ותראי שהזמן
מעלה ארוכה
אינך מצטערת
ואין בכך שמחה

ומשהו כמו יתגן בכך בפנים
איך חלפו השנים, איך חלפו השנים

ומשהו כמו יתגן בכך בפנים
איך חלפו השנים, איך חלפו השנים

ואם הוא יחזור
תסתכלי בו פשוט
ותראי שאיננו
מגזע מלכות
ואין בו אפילו
אבק נסיכות

כי האדם עץ השדה:
כמו האדם גם העץ צומח
כמו העץ האדם נגדע
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי, מר לי בפה
כמו עץ השדה

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי, מר לי בפה
כמו עץ השדה.

וכשתגיעי לבית שלו
ותמצאי אותו שמה
ספרי שאני מחכה כלילות
ואל תספרי עד כמה

אמרי לו עדיין אני נמצאת
מסרי אהבה ושלום
בקשי שירים עוד כוס לחיי
ולזכר ימי התום

זמן שנשאר
ואין רחמים
אין לי שום חרטות
או תקוות לעצמי
זהו כל מה שיש

זמן שנשאר
ואין רחמים
אין לי שם חרטות
או תקוות לעצמי
זה כל מה שיש

הוא בטח זוכר
איך באתי אליו
חיפשתי תשובה מושלמת
חול מעוור
את עינינו עכשיו
סופה בכבודות נושמת

אז מה מחבר בסופו של דבר
שני אנשים יחד?
צל חלומות, משקל העבר
מסע של בדידות ופחד
אני עייפה מלכסות יותר
עייפה מלרדוף
בין הברירות לשלם ולוותר
אני אשלם עד הסוף